

Publicerad 2008-03-17 14:16 av lodjuret/seglare

Här får en eventuell klickare på mina texter ett ypperligt tillfälle att gissa om poeten ifråga här språkar ett enda ord av sanning, något som ofta kan ses som någonting högst egensinnigt, nåt att på en sajt som denna ta med en nypa salt

Skidor? Är det vad de kallart numera?

Blott i sömnen, drömmars rike, kasar jag fram på oborstad lagg numera,
men i min bleka ungdomstid, åtta till fjorton år, så var det desto mera av det eländet, varje gång jag ramlade fick jag in snö överallt mot huden och mellan kläderna, tröjan och jackan... det var betydligt mer jordnära med tefat, de gick inte heller att styra över, man hamnade där man skulle med ödets hjälp, ibland gick färden mellan träden också, inte alltid mot gran och fur alltså, jag fick en kälke i julklapp när jag fyllde nio, den smälldes jag med i första åket, det var femte gången jag åkte ambulans, ett fordon jag bekantat mig med en smula under årens lopp, till och med i lumpen, fast då var åkdonet grönt och den gången med sirenerna på och en polisbil som banade vägen för oss, efter halva färden in till karolinska, med sirenerna på förstod förstås polisen att det var bråttom och att en riktig storhet måste vara sjuk som bara den, minst en trestjärnig general säkert, sanningen var förstås simpel, jag var blott malaj... uti vaxholm, det är nedlagt numera, ja inte själva staden vaxholm, men malajkompaniet är det visst...

jag har dessutom legat på de flesta av stockholm stads alla sjukhus, till och med de som är nedlagda sedan ett tag, men radiumhemmet har jag inte hunnit hedra med min lekamen än... det återstår faktiskt, kanske en dag om cancern inte är för långt gången då förstås...

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren lodjuret/seglare med Poeter.se id #4809 innehar upphovsrätten